

[Hans Toft.]

udlagt det forhold, at regeringen er lydør over for andre forslag, på den måde, at så kan man betragte forslaget som bortfaldet. Det har jeg aldrig sagt. Jeg har sagt, at vi gerne ville have at vide, hvor regeringen står i denne sag på baggrund af, at vi mener, regeringens tanker bevæger sig i en fornuftig retning, og på baggrund af, at fru Ritt Bjerregaard — ja, det er måske et forlig, der er ved at blive indgået nu mellem fru Ritt Bjerregaard og undervisningsministeren (*Munterhed*) — på baggrund af, at fru Ritt Bjerregaard to gange her fra folketingets talerstol har bekræftet, at det indgår i forliget, at de her foreslåede besparelser ikke må finde sted på statsbudgettet i det kommende år. Så er det da ikke polemiserende at spørge undervisningsministeren: hvad har venstre så forpligtet sig til, hvis disse forslag, som man selv har fremsat, kommer til afstemning i folketingsalen? Derfor spørger jeg igen undervisningsministeren: hvis disse forslag kommer til afstemning i folketingsalen, vil venstre så stemme for eller imod disse tanker, som ligger i venstres eget forslag?

Jeg er glad for undervisningsministerens svar vedrørende 10. klasserne, at det er forældrene, der fremover skal have udbetalt støtten, idet jeg går ud fra, at det er et spørgsmål, der kan ordnes administrativt og derfor kan ændres hurtigst muligt.

Med hensyn til administrationen af udbetalingerne mener ministeren, at man kan afbøde nogle af urimelighederne i 10. klasserne og 3. real ved at udbetale støtten gennem kommunerne. Jeg vil gerne spørge ministeren: betyder det, at man vil til at have forskellige kriterier for uddelingen fra kommune til kommune, således at der overlades kommunen et skøn over, hvor meget der skal udbetales til den eller den person? Den pågældende kan måske tilfældigvis have bekendte blandt kommunalbestyrelsesmedlemmerne. Skal det være afgørende for, hvem der kan få støtte, eller vil man fortsat bibeholde som et retsprincip, der er fastslået fra lovgivningsmagts side, at hvis de og de kriterier er opfyldt, så skal der gives støtte?

Fru Ritt Bjerregaards forslag om den graduerede tilbagebetaling er vi selvfølgelig parat til at drøfte, når fru Ritt Bjerregaard

kommer med forslaget, men jeg påpeger bare én ting: hvis man følger fru Ritt Bjerregaards tankegang og laver en sådan gradueret tilbagebetalingsordning ved siden af boligsikringsordningen og andre sociale ordninger, får vi så ikke yderligere skærpet den disharmoni, der er mellem den progressive beskatning og de degressive tilskud, vi kender? Opnår vi så ikke, at det heller ikke på dette område kan betale sig at yde en ekstra indsats? Kommer vi ikke ud for, at den, der står med en endt uddannelse, vil sige til sin arbejdsgiver: ja men jeg behøver ikke at få mere i løn, jeg ønsker faktisk ikke mere i løn, for hvis jeg ikke får en højere løn, så kan jeg slippe for at betale mine lån til Statens Uddannelsesstøtte tilbage? Det er netop det problem, der bliver behandlet i øjeblikket i det udvalg, der drøfter samspillet mellem skatterne og de sociale ydelser, og jeg føler i hvert fald på nuværende tidspunkt, at hvis man vedtager et sådant forslag fra folketingets side, så kommer der en kæmpesag oven i alle de andre, som vil gøre det endnu vanskeligere at få folk til at yde en ekstra indsats.

Jeg venter altså nu spændt på undervisningsministerens svar. Jeg håber, at der, mens jeg har talt her, er opnået enighed mellem undervisningsministeren og fru Ritt Bjerregaards parti om, hvad det i grunden er, man er blevet enig om. Jeg afventer altså et svar på spørgsmålet: hvis andre partier ønsker at opretholde venstres forslag, kan man så forvente, at venstre vil stemme imod disse forslag, når de kommer til afstemning her i folketingsalen på et senere tidspunkt? Det er altså ikke nok, må jeg sige til undervisningsministeren, at afveje spørgsmålet med, at det er polemiserende, for så vil jeg spørge endnu en gang.

Ingolf Knudsen (CD):

Dagens debat drejer sig om en omlægning af uddannelsesstøtten og drejer sig om på kort sigt at finde nogle besparelser. I et sådant udgangspunkt kan vi selvfølgelig ikke være uenige, men det undrer mig noget, hvis man vil anlægge et synspunkt, der går lidt videre end det kortsigtede, at man ikke i disse overvejelser, vi gør os her, inddrager nogle perspektiver — jeg var selv, synes jeg da, inde på det i mit oplæg — med hensyn til, hvad vi vil med vore uddannelser, hvor-